

ע"פ 5533/20 - תאמר מטר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 5533/20

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקש:

תאמר מטר

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי
חיפה מיום 22.07.2020 בת"פ 19-02-4747 שניתן
על ידי כבוד השופטת א' וינשטיין

תאריך הישיבה:

כ"ג באב התש"ף (13.8.2020)

בשם המבקש:

עו"ד באסל פלאח

בשם המשיבה:

עו"ד דפנה שמול

החלטה

זוהי בקשה להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר - שלושים חודשים לריצוי בפועל - שנגזר על המערער על-ידי בית המשפט המחוזי בחיפה (ת"פ 19-02-4747, כב' השופטת א' וינשטיין).

המבקש הורשע על-פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (לפי סעיפים 333(א) ו-335 לחוק העונשין, תשל"ז-1977) ושל תקיפה סתם (לפי סעיף 379 לחוק העונשין). בערעור על חומרת העונש, הדגיש בא-כוח המבקש כי המעורבים הגיעו להסכם של סולחה, כי למבקש אין עבר פלילי וכי המבקש הקפיד על תנאי השחרור - מעצר באיזוק אלקטרוני ומעצר בית חלקי. צוין כי העונש מצוי בטווח של הסדר הטיעון, אך לשיטת

בא-כוח המבקש, בקצהו העליון, ומכאן הערעור ועימו הבקשה לעיכוב ביצוע העונש עד למתן פסק דין בערעור.

פסק הדין המחייב בסוגיית עיכוב ביצוע עונש מאסר הוא עניין שוורץ שנידון על-ידי הרכב מורחב (ע"פ 111/99 א שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)). בפסק הדין שני שיקולים מרכזיים. הראשון, שככלל, אין לדחות את ביצוע עונש המאסר, כדי לא לפגוע באמון הציבור במנגנון המשפט הפלילי. השני, שלנאשם זכות להגיש ערעור מבלי לפגוע במהות ההליך. מכאן יש לבדוק את נסיבות המקרה, ולבחון האם אי קבלת הבקשה לעיכוב ביצוע עשויה לייתר את הערעור או לרוקן אותו מתוכן מעשי.

באשר לנסיבות בענייננו. המבקש, על-פי הודאתו, היה מעורב בריב שכנים שהחל בהשלכת פסולת על-ידי בנו הקטין של המבקש בשטח שבין ביתם לבין בית שכניהן, והתעצם עד שהמבקש החזיק בצינור ברזל שאורכו מטר וחצי ובאמצעותו היכה בחוזקה את שכנו, הוא המתלונן, באופן שגרם להתמוטטותו. עוד היכה המבקש את אחיינו של המתלונן. המתלונן איבד את הכרתו כתוצאה מהמכה ופונה לבית החולים, כאשר הוא סובל מחתך באצבע, חתך עמוק בקרקפת ושביר מרוסק בגולגולת. שברי עצמות חדרו לרקמת מוחו וגרמו לדימום סובדוראלי ותת-עכבישי. המתלונן נותח באופן דחוף. הוצאו חלקי עצמות מחלל המוח שלו ואף בוצע שחזור של עצמות גולגולתו. במועד הגשת כתב האישום המקורי, המתלונן עדיין אושפז בבית החולים כאשר הוא סובל מפגיעה קוגניטיבית, פגיעה בכושר הדיבור ושיתוק של פלג גופו השמאלי.

אין מנוס מהמסקנה כי המקרה חמור מאוד, וכך השיקול בדבר אי-עיכוב ביצוע עונשו של המבקש מתחזק. באשר להשפעת העיכוב על המעצר, צודקת באת-כוח המדינה כי אף אם בית המשפט ימצא לנכון להתערב בעונש, קשה להלום שיתערב באופן שייתר את הליך הערעור. כל זאת נאמר במבט ראשון ומבלי לטעת מסמרות בנדון.

התוצאה היא כי אין מקום לעכב את ביצוע עונש המאסר של המבקש. המבקש יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 1.9.2020 עד השעה 10:00 בבית המעצר קישון, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ג באב התש"ף (13.8.2020).

ש ו פ ט